

Pastel aritmic de primăvară...

Emilian Oniciuc

(Drumul abia se mai vede pe câmpul pustiu,)

Nălucirile vuiesc prelung prin rafalele de vifor-
Dezlănțuite într-o simfonie cu grave arpegii...
Un cal sur le ascultă și moșul, Moș Nechifor,
Care vorbește cu Dracul despre așa privilegii!

(Totul este înzăpezit până și cerul...)

Înfrișat un pârâu se ascunde după sticla
Cea de gheață care scut îi pare în dalbul apus...
Moșul se gândește că asta-i va fi racla,
Apoi se dă jos din sanie învălit în blana de urs.

(Acum ce poți să respiri este doar gerul,)

Trage căpăstrul la cal cum poate și el-suduind:
Pe crivă! Amintind de morți lui și de sfinți...
Vântul le bate din față, gheața se aude-trosnind,
Dar înaintează tremurând și scrâșnind din dinți...

(Irișii te dor de-atâta crepuscul-argintiu!)

Blana de Urs Carpatin îl strânge-n timpul-amar,
Cu frigul de oțel ce săgeți de nea pe ea îi aruncă!
Totul este atât de alb încât crezi că un urs polar
Ajută un cal și sania sa rătăcită din luncă...

(În primăvara asta ielele s-au grăbit,)

Deodată o nimfă purtată de frigul hain,
Îi apare îmbrăcată sumar doar în bikini de argint!
Moșul o privește și trage o dușcă din sticla cu vin,
Ce-o avea dosită sub blană pentru clipe de-alint...

(Primejdia a smuls rochițele de pe zâne,)

Își șterge barba-nroșită de struguri,
Amintindu-și dulceața toamnei trecute-ntârziu.
Inima îi bate mai tare iar în suflet îi reapar muguri
Din fiorii uitați într-un trecut de acum străveziu...

(Fară dantele de mireasă toate ielele sunt bune...)

Pânze fine de mătase se lasă lin peste poveste,
Raze calde de la Soare o străbat topind bikini,
Primăvara iarăși goală ne va da din nou de veste:
Despre puful de păpădie îmbrăcat de heruvimi...

(Oare moș Nechifor zace undeva îndrăgostit?)

Emilian Oniciuc-26.02.2021